

„BOŽJA SPOROČILA in SVETOST DELAVNIKA.“

Dragi bralci Pisma Zaveze ljubezni, dragi člani in prijatelji Schönstattskega gibanja!

AKVAREL, KI IZŽAREVA NOVO LETNO GESLO. Gospa Maria Kiess nam je ob novem letnem geslu Schönstattskega gibanja, podarila akvarel. Nova barvna grafika na naslovnici Pisma zaveze, nam z močnimi in ognjenimi barvami ter s skupinami ljudi že v prvem hipu nekaj sporoča in izžareva posebno vzdušje. Je kakor posnetek trenutka, ki ujame mnogotero življenje. Čeprav je v ozadju videti tudi mesto je kapelica edina stavba, ki jo je moč razločneje razpoznati in okrog katere so gruče ljudi intenzivnejše. Mala kapelica je v Schönstattu lokalno središče in izvorna točka gibanja in je postalo razpoznavno znamenje za Schönstattske gibanje, po vsem svetu.

Poslušnost Božji volji je začetek vsake poklicanosti: Marijino svetišče Schönstattske Božje Matere, je sinonim za marijanski značaj naše duhovnosti. Poslušnost Božji volji, postane za Marijo središče njenega življenja. Evangelist Luka, nam že v prvem poglavju opiše to njeno poklicanost. Marija prisluhne angelovemu glasu in zmore onkraj nepojmljivosti vesti, da bo po njej Bog postal človek, postopoma v veri obljubiti svojo pripravljenost.

Vsak od nas je zaželen in ljubljen Božji otrok: Srečanje Marije z angelom Gabrijelom, upodablja veliko umetnin. Ta trenutek opevajo pesmi in veliko ljudi se z molitvijo angel Gospodov, vsak dan povezuje s tem trenutkom. Pogled na privolitev Božje Matere in njeno izročitev Božji volji, je skozi zgodovino Cerkve, spodbudil na tisoče odločitev za duhovni poklic in vodil h korakom za to odločitev. Na zunaj gre za popolnoma tiho in nevidno dogajanje. Vendar pa odpira pogled v osebni in intimni proces verskega doživljanja in na pravi odziv vernika in to vzdušje se prenaša iz roda v rod. Bog je skrivnostno središče svetovne in odrešitvene zgodovine - učlovečenje Božjega Sina v Jezusu Kristusu - prepletel s človekovo odprtostjo za njegovo Besedo. Da je pri odločitvah v zvezi z Bogom in tudi pri vseh drugih odločitvah, ključno notranje poslušanje in odzivanje na pobude Duha, danes sploh ni tako lahko verjeti. V svetu z okrog 8 milijardami ljudi, nam je občutek za nepomembnost posameznika, zlezal pod kožo.

Rojstvo, kot izpolnitev Stvarnikovega načrta: Na srečo se ljudje vedno rodimo iz intimnega „da“, iz popolnoma telesno-duševnega praa odnosa. In osebni „da“, ki združi dva človeka, se ob rojstvu otroka še enkrat poglobi na prav poseben način. Nekoč je v krogu mladih mož, prišlo do zanimivega pogovora. Približno polovica teh mož, so bili mladi očetje. Pri njih je bilo opaziti, da je pogled na življenje, zanje dobil novo središče. Pri drugi polovici te skupine mož, pa je bilo opaziti, kako zelo so se čudili, da imajo drugi v sebi izkušnjo, ki si je ne morejo povsem predstavljati, a si jo želijo.

„NAVKLJUB BLIŠČU ODRSКИH LUČI, BOM ZAUPAL GLASU SRCA.“ V pesmi iz muzikala „Ave Eva,“ predstavlja ura Gospodovega oznanjenja, spodbudo k zaupanju v to, kar se prebujata v človekovem srcu, kot impulz ali klic. Ne smemo se pustiti zaslepi štivilnim stvarjem, ki nam nenehno pritegnejo pozornost k lažnim „Svetilnikom luči.“ V mislih imam študentko fizike, ki se specializira za astronomijo, ki se ukvarja s planeti in raziskovanjem vesolja. Vse to nima nič opraviti z astrologijo in horoskopi. Negativna slika vesolja, predstavlja sliko črne praznine neba, brez svetlobe. Ne kaže zvezd, toda vsaka tak črn košček neba, ne skriva v ozadju samo ene zvezde, ampak celo galaksijo ali več galaksij zvezd. „Neverjetnost“ teh razsežnosti, se je to dekle tako močno dotaknila, da je začela globlje razmišljati o svoji veri v Boga. Vedno bolj se je odpirala veri v stvarjenje in tudi v sporočilo krščanstva. Sčasoma je ugotovila, da tu ne gre samo za resnice in interpretacije življenja, ampak mora sama narediti notranji korak. Njena osebna izročitev Bogu in Jezusu je obsegala osebni „da“ občestvu vernih, pristni solidarnosti s Cerkvijo ter sestram in bratom po veri. Sledilo je vprašanje prejema svetega krsta. Krst je bil zanjo korak poguma in vere, saj ga je njena družina sprejela z nerazumevanjem in zavračanjem.

Božja sporočila in svetost delavnika: Naša verska izkušnja in naš odgovor nanjo, lahko postaneta pravi izziv, napram blišču in „soju odrskih luči.“ Ne sme pa nas navduševati le prostranost vesolja. Pater Kentenich v svoji knjigi „*Weekday Holiness - Svetost delavnika*“ opisuje, da se nas lahko dotaknejo tudi že majhne resničnosti in za nas postanejo povabilo in trenutek, ki nas združi z Bogom. Vse te reči okoli nas, so kot „majhni preroki,“ ki navdihujejo našo hvaležnost, pozornost in razmišljanje. „Svetnik sredi vsakdanjika ne le razbira, sliši in razume številne Božje preroke, ki jih srečuje, ampak na njihova sporočila odgovarja, s prisrčnim vračanjem ljubezni.“ *Svetost delavnika, stran 124* Poslušanje in razmišljanje, potrebujeta odziv in ljubezen. In kolikor bolj vsakodnevno prakticirate odzive na Božja sporočila, bolj se zavedate, da zaznavate in poslušate.

SKUPNO POSLUŠANJE in KORAKI IZ OBMOČJA UDOBIA. Kako je osebno duhovno poslušanje in odzivanje, povezano s skupnim poslušanjem in odzivanjem? V zvezi z našim letnim geslom: „*Skupaj poslušati Boga.*“ me najbolj skrbi prav to vprašanje. Prepričan sem, da je osebna praksa, podlaga, ki pozitivno oblikuje tudi skupno iskanje Božjih sledi. V zakonu, v družini, občestvu, pa tudi v vsaki vodstveni in odgovorni skupini ljudi v Cerkvi, igra temeljno vlogo, raven duhovnega poslušanja skupine. Kljub vsemu je za *Skupno poslušanje Boga*, potreben še en korak več. Lastno duhovno iskanje in prepričanje, je potrebno tudi primerno in taktno udejanjiti. Ob tem je prav, če imamo pri tem tudi smisel za zadržanost in obzirnost. Vendar ne preveliko. O moji stari mami so vedno pripovedovali, da je hitro skrila svoj rožni venec, kadar je molila in je kdo prišel zraven. „*Saj pobožnosti vendarle ne smemo kazati navzven,*“ je rekla.

Pomembnost izmenjave verskih izkušenj: Sprašujem se ali je taka obzirnost in zadržanost danes pravi razlog, da tako redko izmenjujemo osebne izkušnje vere? Nemara to preprosto ni dovolj pomembno za nas same? Začnimo že vendar drug drugemu dajati konkretnije spodbude, da bi si medsebojno delili duhovne in verske poglede na življenje in dogodke.

[Na naših srečanjih, ustvarjamo Marijansko klimo:](#) Naša skupna srečanja in načrtovanja, bi lahko pogosteje začeli z molitvijo „Angel Gospodov,“ čeprav se to morda komu ne zdi moderno. Zgodba Angelovega oznanjenja, nam bo približala trenutek v Marijinem življenju, ko je bila drža njena poslušanja in njenega odziva, tako usodna in pomembna za nas. Četudi se nam zdi pesem že stokrat ponovljena, nas skupaj povede v marijansko držo, ki je globlja, konkretnjša in rodovitnejša od vsega. Iz Marijinega Svetišča v Schönstattu, Vam vsem pošiljam lepe pozdrave!

pater Ludwig Güthlein, Schönstattsko gibanje, Nemčija

prevod: s. Vesna Jelen

